

Arrest

nr. 68 055 van 6 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 5 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DEPOVERE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Bafut stam te behoren en katholiek te zijn. U bent geboren in Bamenda op 5 april 1986.

Op 21 april 2008 werd u lid van de ‘Cameroon Youths Association’, een NGO die samen zijn en patriottisme wil creëren. U sensibiliseerde de jongeren over hun rechten en riep hen op om te gaan stemmen. Op 5 november 2009 sprak u mensen toe op een markt te Mbounti. U gaf aan dat president Biya valse beloftes maakte en dat zijn partij ‘CPDM’ (Cameroon People’s Democratic Movement) faalde. Op dat moment viel een groep agenten de massa aan met traangas. Ze grepen ook u vast, sloegen u en zetten u in een wagen. U werd meegenomen naar de politiepost van Bafut, waar u tot 27 mei 2010 – toen u kon ontsnappen – gevangen zat. U vluchtte weg naar een bos waar u (P.A.), een jager,

ontmoette. Hij bracht u in contact met (P.), een blanke man waarmee hij bevriend was en op 31 mei 2010 kon u Kameroen ontvluchten door de hulp van (P.). Op 1 juni 2010 kwam u in België toe, waar u de dag nadien een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Kameroense overheid daar u gearresteerd werd toen u een toespraak hield tegen het huidige CPDM regime en u nadien uit de politiecel ontsnapte, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte dat u problemen kende op 5 november 2009.

U verklaarde dat u – met enkele leden van de Cameroon Youths Association – op 5 november 2009 een groep mensen toesprak op een markt te Mbounti en dat u er aangaf dat president Biya valse beloftes maakte en dat zijn partij CPDM gefaald had (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd wie u de taak gaf om de mensen te sensibiliseren en toe te spreken, gaf u plechtig maar ontwijkend en vaag aan dat u gelooft dat het als burger van Kameroen uw recht is om deel te nemen aan het democratiseringsproces (gehoor CGVS, p.7). Toen de vraag herhaald werd en u gevraagd werd wie u vroeg om dit te doen, herhaalde u aan dat het uw recht was om dat te doen (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wie de organisator van de activiteit op 5 november 2009 was, gaf u aan dat u verantwoordelijk was, omdat u de micro had (gehoor CGVS, p.10). Verder blijkt dat u betreffende deze meeting ook geen contact had met de voorzitter van de Cameroon Youths Association (gehoor CGVS, p.11). Het is eigenaardig dat u als actief lid van de Cameroon Youths Association (gehoor CGVS, p.6) samen met enkele leden van de Cameroon Youths Association zulke activiteit zou organiseren los van de Cameroon Youths Association zelf. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u toestemming had gevraagd om de activiteit op de markt te Mbounti te organiseren, ontweek u de vraag door te stellen dat het uw recht is om te spreken (gehoor CGVS, p.10). Toen daarop de vraag herhaald werd, vroeg u zich af aan wie u toestemming moest vragen. Toen de dossierbehandelaar daarop repliceerde dat u bijvoorbeeld aan de burgemeester of de ordediensten toestemming kon vragen, gaf u aan dat u niet wist dat dit moest en dat u niet wist dat vrijheid van meningsuiting een misdaad is (gehoor CGVS, p.10). Het is eigenaardig dat u als actief lid van de Cameroon Youths Association niet op de hoogte bent van het feit dat men toestemming moet vragen om een openbare bijeenkomst te houden (gehoor CGVS, p.10). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat veiligheidsdiensten in Kameroen vaak geweld gebruiken om bijeenkomsten waarvoor geen vergunning is verstrekt, te voorkomen, wat u zou moeten weten als actief lid van de Cameroon Youths Association.

Gelet op bovenstaande vaagheden en eigenaardigheden, overtuigde u niet dat u op 5 november 2009 daadwerkelijk een bijeenkomst hield op een markt te Mbounti.

Verder haalde u aan dat op 5 november 2009 een groep agenten plots de massa aanviel met traangas en dat ook u geslagen werd en meegenomen werd naar de politiepost van Bafut (gehoor CGVS, p.11).

U had er echter geen idee van waarom een groep agenten plots de massa aanviel met traangas (gehoor CGVS, p.11). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of men aangaf waarom u gearresteerd werd, gaf u aan dat men u niets vertelde en dat u tot vandaag de dag niet weet waarom (gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd of men u ondervroeg in de cel, ontweek u de vraag door te stellen dat u uw broek moest afdoen en in een cel werd opgesloten. Toen daarop de vraag herhaald werd, gaf u aan dat men geen vragen stelde en dat men enkel 'tu vas voir' en 'jullie verpesten het land' zei (gehoor CGVS, p.12). Het is opmerkelijk dat u er geen idee van hebt waarom u opgesloten werd en dat u ook nooit ondervraagd werd.

Bovendien haalde u aan dat u met andere gevangenen op 30 december 2009 naar buiten werden gebracht en dat er messen, geweren en drugs vóór jullie werden gelegd en dat mensen dit tafereel met camera's vastlegden. U gaf aan dat men dit deed zodat men kon zeggen dat jullie hiervoor verantwoordelijk waren (gehoor CGVS, p.13). Het is ongeloofwaardig dat de Kameroense overheid zulke inscenering zou opzetten en nodig heeft tout court om iemand valselijk te kunnen beschuldigen.

Bovendien werd u zelfs na deze inscenering niet eens in beschuldiging gesteld (gehoor CGVS, p.13).

Overigens is het opmerkelijk dat in het door u neergelegde opsporingsbevel (N° BA/278/005/2010, dd.27/5/2010) wél wordt vermeld dat u in voorarrest zat wegens het houden van een illegale demonstratie en het aanzetten van het volk tot het plegen van geweld (zie administratief dossier).

Verder gaf u aan dat – naast uzelf – vier andere personen werden opgepakt op 5 november 2009, waaronder twee leden van Cameroon Youths Association (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd of deze vier personen nog opgesloten zitten of niet, gaf u aan dat u er geen enkel idee van hebt (gehoor CGVS, p.14). Toen u gevraagd werd of u niet aan uw advocaat – die tevens de raadsman van de Cameroon Youths Association is – of aan de president van de Cameroon Youths Association – met wie u vanuit België contact had – vroeg wat verder met hen gebeurde, gaf u aan dat u het niet vroeg; dat u een probleem hebt (gehoor CGVS, p.14).

Gelet op bovenstaande vaagheden en eigenaardigheden, is het ongeloofwaardig dat u op 5 november 2009 een bijeenkomst hield op een markt te Mbounti, laat staan dat u op 5 november 2009 gearresteerd en vervolgd werd toen u een bijeenkomst hield op een markt te Mbounti.

Verder kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden bij de brief van uw advocaat (S.F.B.) (dd. 10/09/2010) die u in het kader van uw asielaanvraag neerlegde.

U verklaarde dat uw moeder omwille van uw - door u eerder aangehaalde - problemen in Kameroen, eveneens werd lastig gevallen door de Kameroense overheidsdiensten en dat ze daarom naar uw advocaat (S.F.B.) ging. U gaf aan dat hij haar toen de steunbrief gaf (dd. 10/09/2010) die u in het kader van uw asielaanvraag neerlegde (gehoor CGVS, p.8). Toen u gevraagd werd wanneer uw moeder naar uw advocaat ging, gaf u aan dat u het niet wist, maar dat het na 9 augustus 2009 (waarschijnlijk bedoelde u 9 augustus 2010) was (gehoor CGVS, p.15). In de brief (dd. 10/09/2010) verklaart uw advocaat (S.F.B.) dat hij de steunbrief opstelde op basis van getuigenissen van uw ouders en documenten (zie administratief dossier), wat wel eigenaardig is daar uit uw verklaringen blijkt dat hij u ook zélf ontmoette in de cel én hij tevens raadsman is van de Cameroon Youths Association, waarvan u en twee medearrestanten lid zijn. Verder is dit merkwaardig, dat uw advocaat (S.F.B.) aangeeft dat hij de steunbrief opstelde op basis van getuigenissen van uw ouders, daar u zelf aangaf dat uw vader reeds in 2002 overleden is (gehoor CGVS, p.2). Bovendien is het opmerkelijk dat uw advocaat in zijn brief (dd. 10/09/2010) op geen enkel moment aangeeft dat hij u bezocht en gesproken heeft toen u opgesloten zat, terwijl u wél aanhaalde tijdens het gehoor dat hij u op 20 november 2009 bezocht (zie administratief dossier en gehoor CGVS, p.12). Toen u gevraagd werd hoe uw advocaat op de hoogte was van de zaken die u onderging in Kameroen, gaf u merkwaardig genoeg aan dat dit was omdat uw advocaat legaal adviseur van de Cameroon Youths Association is en dat u met de president van de Cameroon Youths Association sprak, terwijl u eerder aangaf dat u zélf met uw advocaat sprak toen u opgesloten zat (gehoor CGVS, p.12 en p.15). Tenslotte is het eveneens merkwaardig dat uw advocaat (S.F.B.) in zijn steunbrief niets vermeldde over de problemen die uw moeder onderging door uw eerder aangehaalde problemen in Kameroen. Niet alleen kan – omwille van bovenstaande vaststellingen – geen geloofwaardigheid worden gehecht aan de steunbrief van uw advocaat, hij ondermijnt tevens verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij de acties van de Kameroense overheid na uw beweerde ontsnapping op 27 mei 2010.

U gaf aan dat uw moeder u meldde dat de politie haar na uw beweerde ontsnapping op 27 mei 2010 tot driemaal toe kwam lastig vallen, omdat ze wilden weten waar u was (gehoor CGVS, p.4). Toen u gevraagd werd waarom uw moeder niet gewoon zei dat u het land ontvluchtte, daar ze haar dan meer dan waarschijnlijk met rust zouden laten, ontweek u de opmerking door te stellen dat u uit de gevangenis ontsnapte (gehoor CGVS, p.4). Toen de vraag herhaald werd, ontweek u ze opnieuw door te stellen dat de politie in Kameroen zeer corrupt is (gehoor CGVS, p.4).

Verder gaf u aan dat u vanuit België contact had met uw advocaat in Kameroen, (S.F.B.), en dat deze u vertelde dat de veiligheidsdiensten en de politie van Kameroen u zochten (gehoor CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd waar ze u zochten, gaf u vaag aan dat ze u in Kameroen zochten (gehoor CGVS, p.5). Toen de vraag herhaald werd, gaf u hetzelfde vage antwoord. Ook toen de vraag een derde maal gesteld werd, gaf u vaag aan dat men u overal zocht en dat de politie overal zit (gehoor CGVS, p.5). Verder gaf u aan dat uw advocaat dit afleidde uit het document (opsporingsbevel) dat hij ontving (gehoor CGVS, p.5). Niet alleen blijven u en uw advocaat vaag over de plaatsen waar de Kameroense overheid u zocht (uw advocaat wist nochtans dat men u kwam zoeken bij uw moeder), betreffende bovenvermeld opsporingsbevel kan worden opgemerkt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat zulke officiële documenten vaak vervalst worden of op frauduleuze wijze verkregen worden, waardoor we geen geloof aan de authenticiteit ervan kunnen hechten (zie landeninfo). Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door u voorgelegde stukken overigens te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde uw originele geboortecertificaat (N° 817/86) en rijbewijs (N° IN00423441) voor waaruit uw identiteit blijkt, welke vooralsnog niet in twijfel wordt getrokken. Verder legde u uw lidkaart van de Cameroon Youths Association (N° 0008305C) voor, waaruit blijkt dat u in 2008 lid was van deze organisatie, wat vooralsnog niet in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een opsporingsbevel (N° BA/278/005/2010, dd.27/5/2010) en een steunbrief van uw advocaat Suh Fuh Benjamin (dd. 10/09/2010) neer, welke reeds besproken werden (supra) en bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Tenslotte legde u resultaten neer van een bloedonderzoek dat u bij het Sint-Pietersziekenhuis liet doen (N° 10365180, dd. 14/7/2010). Dit document legde geen enkel verband met de door u ingeroepen vervolging en is verder niet relevant voor uw asielrelaas. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de vreemdelingenwet.

Hij betoogt dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, in zijn hoofde wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag bestaat. Verzoeker benadrukt dat elk risico op vervolging, hoe miniem ook, in overweging dient te worden genomen. Hij merkt op dat de commissaris-generaal niet twijfelt aan zijn afkomst en aan zijn lidmaatschap van de 'Cameroon Youths Association'. Om zijn persoonlijke vrees beter te kunnen begrijpen, dient volgens verzoeker rekening gehouden te worden met de politieke, historische en actuele situatie in Kameroen.

Wat betreft zijn problemen op 5 november 2009, bevestigt verzoeker dat hij op 21 april 2008 lid werd van de 'Cameroon Youths Association' en dat hij op 5 november 2009, de vooravond van de zevenentwintigste verjaardag van het aantreden van de president, een toespraak hield. Hij benadrukt dat dit wel degelijk gebeurde met de kennis van de voorzitter van de partij en zelfs het hele uitvoerend bureau. Verzoeker merkt op dat de voorzitter bereid is dit te attesteren en behoudt zich het recht voor dit document alsnog neer te leggen.

Hij herhaalt dat het doel van zijn toespraak was mensen te sensibiliseren om niet deel te nemen aan de viering van de zevenentwintigste verjaardag van het presidentschap gelet op het feit dat de president alleen valse beloften doet, een dictator is en er sprake is van veel corruptie. Verzoeker citeert informatie uit ambtsberichten en stelt dat hieruit blijkt dat er een wettelijke meldingsplicht voorzien is, maar geen wettelijke vereiste tot vergunning of goedkeuring zoals gesteld door de commissaris-generaal.

Inzake zijn arrestatie voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal geen rechtlijnige redenering heeft gevoerd waar enerzijds gesteld wordt dat uit informatie blijkt dat veiligheidsdiensten in Kameroen vaak geweld gebruiken om bijeenkomsten waarvoor geen vergunning verstrekt is, te voorkomen en anderzijds dat het niet aannemelijk is dat de menigte zou zijn aangevallen met traangas. Hij benadrukt dat hij de waarheid spreekt en na zijn arrestatie geen verdere informatie te hebben ontvangen. Hij merkt op dat hij gedurende zijn opsluiting geen kans heeft gekregen om een verklaring af te leggen of een eerlijk proces te ondergaan. Verzoeker betoogt dat hij gearresteerd werd omwille van het feit dat hij de voortrekker was van de bijeenkomst op 5 november 2009. Hij stelt dat willekeurige arrestaties een groot probleem zijn in Kameroen, zeker wat betreft mensen die politieke activiteiten uitoefenen tegen de regering. Hij merkt op dat hij tijdens zijn detentie verscheidene folteringen en onmenselijke behandelingen heeft ondergaan en behoudt zich het recht voor nog verdere medische documenten neer te leggen. Verder bevestigt verzoeker zijn verklaringen betreffende de gebeurtenissen van 30 december 2009. Hij voert aan dat de persoon die reeds het langst in de cel zat, heeft verteld dat de politie geregeld dergelijke manipulatieve taferelen opvoert om zo meer vertrouwen te winnen bij de regering en de bevolking, als bestrijders van de misdaad en dat de agenten hopen om hierdoor in rang te stijgen en een promotie te krijgen.

Verzoeker wijst op het feit dat hij na zijn gehoor op het Commissariaat-generaal van 30 maart 2011 geprobeerd heeft om informatie te verzamelen over de personen die met hem werden gearresteerd op 5 november 2009. Hij stelt dat hij van de voorzitter van de partij vernomen heeft dat (P.A.) overleden is

tijdens zijn detentie en dat zijn drie andere vrienden overgeplaatst zijn naar de gevangenis van Bamenda, waar zij een proces afwachten.

Omtrent de brief van zijn advocaat voert verzoeker aan dat het woord 'ouders' berust op een fout van de advocaat. Hij kan echter geen verklaring geven waarom de advocaat niet verwezen heeft naar zijn bezoek in de gevangenis of de problemen van zijn moeder. Hij stelt dat zijn moeder inmiddels is verhuisd en nu in Yaoundé, bij zijn broer, woont. Verzoeker merkt op dat het na zijn laatste telefonisch onderhoud met de voorzitter in juni 2011 vaststaat dat hij nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten.

Verzoeker betoogt dat de bewijslast bij asielaanvragen beoordeeld moet worden met een welbepaalde soepelheid en verwijst te deze naar het handboek van UNHCR. Hij merkt op dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met deze aanwijzingen. Verzoeker citeert een arrest van 2 oktober 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en benadrukt dat indien er zelfs maar enige twijfel bestaat over bepaalde elementen, er toch verder moet gekeken worden naar het bestaan van effectieve risico's.

2.1.1.2. In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet.

Hij citeert artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt inzake het criterium van 'ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict' dat de commissaris-generaal heeft bepaald dat het in ieder geval moet gaan om een ernstige bedreiging van de persoon of het leven van de burgers. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waaruit volgens hem blijkt dat het voldoende is om aan te tonen dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land, zelfs een klein risico is voldoende om te komen tot een mogelijke schending. Hij wijst op het feit dat de mensenrechten in Kameroen helemaal niet gerespecteerd worden en citeert te deze informatie uit ambtsberichten. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat hij een enorm risico loopt.

2.1.2. Verzoeker legt bij aangetekend schrijven en bij fax van 30 juli 2011 de kopieën neer van een brief van advocaat (S.F.B.) van 6 juli 2011 en een brief van de voorzitter van de 'Cameroon Youths Association' van 1 juli 2011 (rechtsplegingdossier, stuk 9). Ter terechtzitting legt hij de originelen neer.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in het artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtzoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de

vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij problemen heeft gekend naar aanleiding van zijn toespraak op 5 november 2009. Verzoeker heeft immers vage verklaringen afgelegd naar aanleiding van de vraag wie hem opdracht heeft gegeven om de mensen toe te spreken. Zo trachtte hij aanvankelijk de vraag te ontwijken door te stellen dat het als burger van Kameroen zijn recht is om deel te nemen aan het democratiseringsproces (administratief dossier, stuk 3, p.7; p. 10). Gevraagd of hij toestemming vroeg om de toespraak te houden, verklaarde verzoeker: *"Aan wie"* en *"Ik wist niet dat het een misdaad was, ik wist niet dat u toestemming moest vragen, want democratie is van het volk, ik wist niet dat vrijheid van meningsuiting een misdaad was"* (*ibid.*, p. 10). Gevraagd of de voorzitter van de 'Cameroon Youths Association' dan niet wist dat men toestemming moet vragen voor een openbare bijeenkomst, stelde verzoeker: *"Hij was niet in de buurt, hij ging naar Nigeria"* (*ibid.*, p. 11).

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, als actief lid van de 'Cameroon Youths Association', een toespraak zou organiseren los van de organisatie zelf en dat hij niet op de hoogte is van het feit dat men toestemming nodig heeft om een openbare bijeenkomst te houden.

Voorts heeft verzoeker vage verklaringen afgelegd inzake zijn arrestatie. Zo heeft verzoeker, gevraagd of men hem zei waarom hij gearresteerd werd, verklaard: *"Niets, Nu ik hier nog steeds zit, niets, ik kon ook niet zeggen waarom ik er stond"* (*ibid.*, p. 12). Gevraagd of men hem vragen stelde in de cel, trachtte verzoeker aanvankelijk de vraag te ontwijken en stelde vervolgens: *"geen vragen, hij zei alleen 'tu vas voir', jullie verpesten het land, dat was alles [...]"* (*ibid.*, p. 12). Het is niet plausibel dat verzoeker niet op de hoogte is van de reden waarom hij gearresteerd werd en nooit ondervraagd werd in zijn cel.

Waar verzoeker voorts heeft verklaard dat hij met andere gevangenen werd gefilmd terwijl messen, geweren en drugs voor hen werden gelegd zodat men kon zeggen dat ze hiervoor verantwoordelijk waren (*ibid.*, p. 13), dient te worden opgemerkt dat hij hiervan geen begin van bewijs bijbrengt en verklaarde dat hij niet in beschuldiging werd gesteld (*ibid.*, p. 13). Verzoeker heeft derhalve de inscenering van de Kameroense overheid niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker beperkt zich te deze tot het louter volharden in zijn verklaringen en tot het uiten van de louter algemene en ongefundeerde beweringen dat hij ervan uitgaat dat hij werd gearresteerd omwille van zijn demonstratie en toespraak op 5 november 2009 vermits hij de voortrekker was van de bijeenkomst, dat willekeurige arrestaties een groot probleem zijn in Kameroen en dat de 'chef van de cel' heeft verteld dat de politie geregeld dergelijke manipulatieve taferelen opvoert om in rang te stijgen en een promotie te krijgen. Hij haalt echter geen concrete objectieve elementen aan die een nieuw licht kunnen werpen op deze beoordeling.

Verzoeker voert inzake de vervolging door de Kameroense overheid bovendien geen concreet verweer ten aanzien van de motiveringen in de bestreden beslissing dat (i) hij vage verklaringen heeft afgelegd inzake het bezoek van de politie van Kameroen aan zijn moeder en de plaatsen waar de politie hem heeft gezocht; (ii) geen geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van het door hem bijgebrachte opsporingsbevel van 27 mei 2010. Dit klemt des te meer daar het opsporingsbevel melding maakt dat het werd toegestuurd aan *"His counsel Amity Chambers Bamenda"* terwijl bezwaarlijk kan aangenomen worden dat het toesturen van aktes inzake ontsnappingen/opsporingsbevelen aan de advocaten van de betrokkene een doeltreffende politionele actie is.

De commissaris-generaal heeft ten aanzien van de door verzoeker bijgebrachte brief van zijn advocaat (S.F.B.) van 10 september 2010 met recht geoordeeld dat het geattesteerde in deze brief niet aannemelijk is en de verdere geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnd gelet op het feit dat hierin (i) wordt gesteld dat de brief opgesteld werd op basis van de getuigenissen van verzoekers ouders, terwijl verzoeker heeft verklaard dat zijn vader in 2002 overleden is (administratief dossier, stuk 3, p. 2); (ii) nergens werd aangegeven dat (S.F.B.) verzoeker bezocht en gesproken heeft toen hij opgesloten was, terwijl verzoeker heeft verklaard dat (S.F.B.) hem op 20 november 2009 heeft bezocht (*ibid.*, p. 12); (iii) niets vermeld wordt over de problemen van verzoekers moeder, terwijl verzoeker heeft verklaard dat zijn moeder eveneens werd lastig gevallen door de Kameroense overheidsdiensten en daarom naar (S.F.B.) is gegaan (*ibid.*, p. 8).

Verzoeker beperkt zich tot de algemene bewering dat het woord 'ouders' berust op een fout van de advocaat en voert ten aanzien van de overige vaststellingen geen concreet verweer zodat deze vaststellingen onverminderd overeind blijven.

Waar verzoeker ter terechtzitting originele brieven neerlegt van zijn advocaat (S.F.B.) van 6 juli 2011 en de partijvoorzitter van de 'Cameroon Youths Association' van 1 juli 2011, dient te worden opgemerkt dat, gelet op het gesolliciteerd karakter van de inhoud ervan, aan deze brieven geen bewijswaarde kan worden toegekend. Dit gesolliciteerde karakter blijkt immers uit de melding inzake verzoekers moeder (brief advocaat), hetgeen een *post factum* poging is om de argumentatie in de bestreden beslissing te dezen te weerleggen. De brief van de voorzitter is blijkens de inhoud ook gesolliciteerd aangezien melding wordt gemaakt van voortdurende raids en huiszoekingen bij de leden van de CYA terwijl dit niet ondersteund wordt door objectieve landeninformatie. De door verzoeker bijgebrachte stukken vermogen derhalve niet tot een andere oordeelsvorming te leiden.

De voormelde vaststellingen ondermijnen derhalve op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake de bijeenkomst die hij beweert te hebben gehouden op 5 november 2009 evenals de arrestatie en vervolging waarvan hij beweert het voorwerp te zijn geweest.

Waar verzoeker verwijst naar het handboek "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*" van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat, hoewel de proceduregids waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, het niettemin geen afdwingbare rechtsregels bevat.

Het door verzoeker neergelegde medisch attest heeft geen enkel verband met de door hem ingeroepen vervolging en vermag derhalve niet tot een ander oordeel te leiden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Waar verzoeker in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, dient te worden opgemerkt dat gelet op de *sub* 2.2.3. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige elementen in het dossier, verzoeker niet aantoonde dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

De algemene informatie waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt, is evenmin van die aard dat zij verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid kan herstellen. Het betreft informatie van louter algemene aard die geen betrekking heeft op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.4. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS